

[Simonsen.]

lige Opfattelse. Man har jo set, navnlig i de senere Aar, at glubske Hunde har tilføjet Smaafolk store Tab, idet de undertiden har ryddet Kaninstalde og dræbt en Mængde Faar og Lam paa Marken. Det er den Slags Ting, som man gerne skulde forhindre, og som vistnok ogsaa godt kan forhindres, hvis man gennemfører Loven i den foreslaaede Skikkelse.

Der bestemmes i denne, at Skade skal erstattes, og at der kan idømmes Bøder, naar Hunde anretter saadanne Ulykker, som paafører Folk Tab. Det er en god og nødvendig Bestemmelse, men man har fra forskellig Side fremdraget det Spørgsmaal, som jeg ogsaa gerne vil nævne her, om der ikke i denne Forbindelse burde gennemføres en tvungen Forsikring for Skade tilføjet af Hunde, thi man kan sikkert gaa ud fra, at i mange Tilfælde vil de paagældende skadelidte ellers ingen Erstatning faa. Vedkommende, som ejer Hunden, der foraarsager Skaden eller Ulykken, kan blive idømt en Bøde, og den vil han naturligvis blive nødsaget til at sidde af, hvis han ikke har Penge til at betale den med, men Erstatningen svæver i Luften, naar vedkommende intet ejer, og det er en Uret over for den skadelidte, at han saa selv kommer til at bære Tabet og ikke kan faa nogen Erstatning. Det vilde kunne forebygges, hvis man her i Loven indførte en Bestemmelse om tvungen Forsikring for Skade forvoldt af Hunde, i alt Fald omfattende de Hunde, som kan tænkes at foraarsage Skade; men det kan vist forresten alle Hunde, selv smaa Hunde kan anrette Ulykker ved at vælte Cyklister eller paa anden Maade. Jeg tror, det vilde være betryggende med en saadan tvungen Forsikring, og det vilde næppe medføre nogen meget stor Byrde i Forhold til, hvad Hunde koster, men vinde Paaskønnelse fra mange Sider.

I § 13 nævnes andre Tilfælde, der kan medføre Bøde for Hundeejeren. Der kan saaledes idømmes Bøde for at hidse en Hund paa nogen. Denne Bestemmelse synes jeg er lovlig mild, og jeg henstiller til Overvejelse, om der ikke kunde være Grund til i hvert Fald ved Siden af Bødestraf i graverende Tilfælde at give Mulighed for at idømme Hæfte eller Fængsel. En glubsk Hund, der hidses paa en Person, kan let foraarsage stor Skade og Ulykke, og selv om der er Erstatningspligt og Erstatningskrav kan gøres gældende, er det dog efter min Mening en meget alvorlig Forbrydelse med koldt Overlæg at hidse en glubsk Hund

paa en Person, som man træffer sammen med og muligvis faar noget imod. Der bør efter min Mening fastsættes strengere Bestemmelser for at forebygge saadanne Udslag af Hidsighed, eller hvad det nu kan være.

Der er i Lovforslaget adskillige Bestemmelser, som tager Sigte paa at beskytte Hundene. Der er saaledes Bestemmelser, der forbyder Dyrplagere at opdrætte og at handle med Hunde. Men der er fra en vis Side fremsat et Ønske, som jeg synes, der ogsaa kunde være nogen Grund til at overveje, nemlig om man ikke skulde benytte Lejligheden til at indføre en beskyttende Bestemmelse for Lænkehunde. Det er vist almindeligt bekendt, at Lænkehunde mange Gange i høj Grad forsømmes, saa at deres Tilværelse bliver meget pinefuld. Der kan sikkert paavises mange Tilfælde, hvor en Lænkehund har en yderst indskrænket Plads at røre sig paa og ikke bliver passet ordentligt, hverken med Føde eller Drikke eller paa anden Maade. Det vilde vist være heldigt, om man kunde faa indført en Kontrol til Beskyttelse af Lænkehundene mod alt for stor Forsømmelighed fra ligegyldige Ejeres Side.

Et Spørgsmaal, som interesserer mange, og som der ogsaa er blevet talt meget om, er Spørgsmaalet om Renligheden paa vore Gader, om det ikke var muligt ved en Bestemmelse i en Lov som denne at sætte en Stopper for, at Hunde besudler Fortovene. Det vilde sikkert vække Begejstring mange Steder, navnlig i Byerne, hvis man kunde forhindre en saadan Tilsmudsning af Fortovene, men det kan godt være, det har sine Vanskeligheder. Det kan naturligvis ikke lade sig gøre at paabyde, at Hundeejere skal medføre ambulante Hunde-W.C'er, naar de gaar ud med Delle, men det kunde maaske lade sig gøre at paabyde at føre Hunden bort fra Fortovet hen til Rendestenen, naar der er Udsigt til en saadan „Forretning“. Jeg har i hvert Tilfælde set det ske med en Hund, som førtes i Baand, og det gik meget godt. Men om man kan gaa saa vidt som til at paabyde det, saa at der bliver Tale om Indskriden, naar det ikke sker, det vil jeg henstille til den højtærede Ministers og til det kommende Udvalgs Overvejelse.

Maa jeg lige benytte Lejligheden til at sige et Par Ord om Politihunde. De er jo ikke lige elskede af alle, der er mange, som har meget imod dem, og der er ved at opstaa den Opfattelse hos Befolkningen, at Politihunde altid er Rovdyr, som man kan have Grund til at være mere eller mindre bange for. Grunden til, at jeg berører Sagen, er, at det i Bemærkningerne